

andre muligheder til at klare end der, hvor de kan risikere at møde deres mand, som har begået vold mod dem.

Så vil jeg gerne sige noget om det, at Danmark er et godt land at leve i, og at danskerne hører til verdens lykkeligste folk. Det er jo fantastisk. Nu kan jeg ikke lade være med at være en lille smule ironisk: På trods af fortidens synder, på trods af den elendighed, som vi har leveret på den ene eller anden måde, og som Det Radikale Venstre i en eller anden forstand er skyld i, så er vi altså verdens lykkeligste folk.

Så giver det jo stof til eftertanke, at vi ikke kan nøjes med at bruge 99 pct. af vores produktion på os selv og levere 1 pct. ud til den fattige ulykkelige verden. Nu er vi nede på at skulle bruge 99,2 pct. på os selv. Er det det, der gør os lykkeligere? Det tror jeg faktisk ikke, og jeg tror, at man skulle prøve at se på nogle andre muligheder for, hvordan man kunne få mange flere med og engageret i de forhold, som vi beskæftiger os med som politikere, når vi arbejder med de internationale og globale dimensioner.

Så vil jeg sige, at vi selvfølgelig også har gode politiske initiativer til, hvordan vi kan forbedre mulighederne for at bevare sammenhængskraften i Danmark, og at vi meget gerne vil ind i integrationsdiskussionerne med regeringen, men det er fantastisk vanskeligt at få plads ved bordet.

Jeg bliver desværre nødt til, hvis jeg skal nå det hele, som det hedder i radikale kredse, at springe noget over. Det er, fordi jeg vil prioritere at sige, at vi står i en situation, hvor vi skal løse en lang række opgaver, vi har foran os. Vi har brug for, at vi kan lave reformer, at vi kan skabe arbejdspladser, og vi har brug for, at vi bliver bedre til at skabe udvikling.

Jeg vil advare lidt imod en retorik, som regeringen bruger, om, at vi skal være omstillingsparate, fordi det virker lidt tilpasningsagtigt på mig. Jeg tror, at udvikling er et bedre begreb. Det Radikale Venstres treklang er ikke så langt væk fra regeringens, så vi burde jo kunne tale sammen. Det er viden, kreativitet og omstillingsevne, siger regeringen. Vi siger viden, kreativitet og udvikling.

Alle i det danske samfund skal være med i udviklingen, i den offentlige sektor, i folkeskolen, som skal blive bedre, ingen kan være uenig i det. Vi er også med på flere timer osv., men vi vil meget gerne diskutere, hvad det egentlig er der virker, og hvordan vi får undersøgt, hvad der virker, hvordan vi får trukket det frem, som vir-

ker. Vi burde jo blive klogere af PISA-undersøgelser. Hvad er årsagen til, at nogle skoler klarer sig godt i Danmark og andre klarer sig mindre godt? Vi ville være utrolig glade, hvis vi kunne få diskussionen hen på de baner.

Kl. 15.55

Så vil jeg sige om den politiske situation, at nu kommer en fase, hvor jeg forsvaret Socialdemokraterne en lille smule, ikke fordi de fortjener det eller har brug for det, men fordi der er en pointe i det.

Regeringen og statsministeren taler meget om det brede samarbejde. Det er vi jo enige i, og det er den forståelse, utrolig mange mennesker har i Danmark, fordi vi er vant til mindretalsregeringer, men vi er bare i en situation, hvor det ikke kan lade sig gøre, og det kan det ikke, fordi den Venstre- og konservativtledede regering har valgt Dansk Folkeparti.

VK har to valg. De har desværre ikke tre, det krævede, at De Radikale havde lidt flere mandater, men det kommer. Men lige nu har regeringen to valg. Den kan vælge at lave flertal med Dansk Folkeparti eller vælge at lave flertal med Socialdemokraterne. Regeringen har valgt Dansk Folkeparti.

Derfor har vi jo ikke kunnet indgå nogen aftale eller indgå i reelle forhandlinger om strukturreformen, heller ikke for et år siden, fordi Dansk Folkeparti, inden vi overhovedet kom i gang med forhandlingerne, meddelte offentligheden og regeringen, at den var enig i regeringens udspil. Så regeringen havde sit flertal. Lad det være.

Vi har så prøvet nu igen, vi har ikke indgået aftaler med regeringen, vi har indgået noget, som jeg aldrig før har oplevet, og det synes jeg er meget interessant, nemlig stemmeaftaler på halvdelen af lovgivningen til strukturreformen. Hvorfor? Fordi Dansk Folkeparti nøjagtigt definerer, hvad Venstre og De Konservative kan. Det er fair nok, det er grundlovmedholdeligt, det er politik. Ingenting at kritisere.

Men det betyder bare, at Socialdemokraterne ikke skal tro, at de kan komme til bordet her. Regeringen ønsker ikke Socialdemokraterne til bordet, Dansk Folkeparti vil ikke have Socialdemokraterne til bordet, for Dansk Folkeparti har brug for at vise, at det er et regeringsdueligt parti. Det er de også på vej til at blive.

Se nu forfatningstraktaten, som på en eller anden måde hænger i en tynd tråd. Stort set det eneste sted, hvor Dansk Folkeparti ikke har nærmet sig regeringen eller har flyttet regeringen, er